

KVĚTEN

1993

OBSAH

Jak svobodná je svoboda?	1
Nahota a "nová" morálka	4
Přečetli jsme za vás	6
Tajuplný tanec	6
Sexuální výběr	7
I hrdličky zahýbají	8
Přepsané učebnice	8
Jak vznikly lidské rasy?	10
Satanská bible- poučení z krizového vývoje	13
Nový věk - 4.pokračování	15
Poděkování všem	23

JAK SVOBODNÁ JE SVOBODA?

Sommerset Vaughn řekl: *"Když si národ váží něčeho víc než svobody, ztratí svou svobodu; ironie toho je, je-li to pohodlí nebo peníze, kterých si váží víc, ztratí je též."* V posledních desetiletích jsme viděli, jak se národ za národem vzdal své svobody ve prospěch kolektivní autority. Osobní a politické

svobody jsou lehce obětovány potřebám intenzivní modernizace. Ptáte se proč? Zjednodušená odpověď zní, že svoboda je příliš nesnadná; že odvaha se zhroutil, duch zmalomyslněl a vůle zeslábla. Pokud člověk neztratí perspektivu hmotného vzestupu a zabezpečení, obětuje i svobodu. Nikolaj Berdyjev, ruský bohoslovec, situaci dnešního člověka vystihl, když řekl: *"Lidé jsou otroci, protože svoboda je obtížná a otroctví je lehké."*

Dějiny jsou plné příkladů lidí, kteří se nechali zotročit, protože považovali zápas o zachování svobody za příliš obtížný. V První knize Mojžíšově vidíme jistou podobnost s osudy dnešních lidí. Mojžíš se snažil vyvést svůj lid z egyptského otroctví. Jejich duch byl rozleptaný dlouhými léty zvlue a poddanství. Zápas o svobodu neměl šanci. Po každé, když narazili na obtížný problém, prosili Mojžíše, aby je nechal jít zpět do otroctví. Ztratili vůli chtít a jít za svobodou. Bylo snazší prodat svá zubožená těla za chléb a polévku, než čelit nesnázím. Dnes je svět ovládán technologií, která je pro průměrného člověka příliš složitá. Je proto lehčí předat rozhodování, rozdělení chleba a opatření přístřeší druhým. Ale tak se stáváme národem otroků a služebníků. Pro milióny lidí ztratila svoboda význam.

O svobodě byly napsány celé knihovny, ale žádný neřekne přesně, co

2 ZÁPAS O DUŠI

svoboda znamená. Otázky svobody jsou v nedemokratických společnostech příliš riskantní, pro demokracii jsou příliš banální. Svoboda je něco víc než dodržování nebo nedodržování příkazů či zákonů. Svoboda je totiž právo, které vlastníme jako potenciální Boží děti. Svoboda má duchovní hodnotu a neznalost duchovní podstaty svobody přinese vždy jen trpké ovoce, pouhé poznání dobra a zla.

Připusťme, že absolutní svoboda neexistuje. Hvězdy ji nemají, oceány ji nemají, protože jsou omezeny fyzikálními zákony. Kam se podíváte, vše, co je kolem nás, ať živé či neživé, podléhá zákonům. Sám člověk je jen natolik svobodný, pokud mu to práva sousedů dovolí. Ve skutečnosti, pospolitost lidstva se rozmohla tak, že nás všechny omezila. Svérázná lidská individualita narazila na něco ještě svéráznějšího než je sama. Narazila na složité, spletené světové společenství, ve kterém je každý spojen s každým. Nejen jednotlivci, ale i politické, finanční a ekonomické spojitosti ovlivňují chod každé společnosti. Zdědili jsme světovou domácnost, ve které musíme všichni žít pohromadě, Žid i pohan, černí i bílí, silní i slabí. Už nikdy nedáme moci žít jeden bez druhého. Ať se nám to líbí nebo ne. Byli jsme vtěsnáni do jednoho velkého domu se všemi ostatními. Tu a tam občané referendem rozhodují o své budoucnosti, ale i to je otázka času, než se bude rozhodovat o nás bez nás. Individualita v tom starém slova smyslu je již nemožná. To je jeden z důvodů, proč se pojmy svoboda vpadl ve zmatku. Naše volba už není jednoduše černo-bílá, mezi individualismem a kolektivismem. Odmítáme komunismus a socialismus,

protože vyvyšují státní pospolitost na úkor osobní svobody. Odmítáme individualismus, protože vyvyšuje osobní svobodu na úkor pospolitosti. Proto je důležité, abychom zkoumali pojem svobody ve světle křesťanských základů. Jen tak pochopíme část problémů moderní společnosti. Dobře nám poslouží podobenství marnotratného syna, který získal svobodu na úkor svého svědomí.

Jeden muž měl dva syny. Mladší přišel za otcem a řekl: "Otče, dej mi už teď podíl z dědictví, které nám chceš jednou odkázat." A tak otec rozdělil svůj majetek mezi oba syny. Po několika dnech zpeněžil ten mladší svůj podíl a odešel daleko od domova. Tam prohýřil všechno, co měl. A nejen, že všechno utratil, v té krajině propukl hlad, a tak neměl co do úst. Konečně si našel práci u jednoho sedláka. Ten ho poslal na pole pást vepře. Byl by se rád dosyta najedl alespoň sladkých lusků, kterými krmili vepře, ale nikdy mu nic nedal. A tak šel do sebe a uvažoval: "Dělníci mého otce mají jídla více, než mohou spotřebovat, a já tu umírám hlad. Půjdu za ním a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě a dobře vím, že si nezasloužím, abys mne nazýval svým synem. Najmi mne, prosím, jako dělníka." A tak se vydal k domovu. Otec ho už z dálky uviděl a plný soucitné lásky mu vyběhl naproti, objal ho a políbil. "Otče," řekl syn, "zhřešil jsem proti Bohu a proti tobě, nejsem hoden, abych byl ještě tvým synem." Ale otec nařídil služebníkům: "Rychle přineste nejlepší šaty, navlékněte mu synovský prsten a obujte ho! Porazte vykrmené tele a připravte hostinu. Oslavíme společně návrat mého syna. Vždyť je to, jako by umřel

a zase oživil. Byl ztracen a je nalezen." A tak oslavovali jeho návrat. (Lukáš 15. kapitola)

Marnotratník vzal svou svobodu a užil ji k svému zotročení. Jednoho rána vykročil po cestě s psími naitech a začal žít v bujné rozjařenosti "osvobozené" duše. Teď mu nikdo nebude říkat, na co vydat peníze a kdy přijít večer domů. Žádné zatuchlé náboženství, které by zasahovalo do jeho práv a bránilo mu "dělat si své věci". Pohodil si hlavou a byl svobodný! Ale byl opravdu? Podobnost říká, že "přišel k sobě". To byla ta část jeho "já", o které si myslel, že už byla vyřízená. To bylo "SVĚDOMÍ".

Na svědomí dnes dá málokdo. Jeden psycholog řekl, že svědomí je jenom bezvýznamný přežitek, tak jako slepé střevo, které chirurg vyřízne, protože je nepotřebujeme. Ale musíte připustit, že když se svědomí neužívá nebo zneužívá, dostane se člověk do hlubokých vod. Jako ten marnotratník, jehož "nová práva" se mu vyplatila jinak, než očekával. Čím víc dostával, co chtěl, tím méně chtěl, co dostal! Protože svoboda nezávisí na "právech", ale na "spravedlnosti". Vyhovovat svým "právům" na úkor toho, co je správné, není žádná svoboda; je to jen jiný druh tyranství, tyranství otroků hříchu. Ale to ještě není celý příběh. Marnotratný syn měl bratra. Jak ten se zachoval?

Starší syn se vrátil z pole a uslyšel hluk hostiny. Zavolał si jednoho sluhu a zeptal se, co se děje. Sluha řekl: "Tvůj bratr přišel domů a otec dal porazit pěkné tele z radosti, že se mu syn vrátil zdráv." Starší bratr se rozhněval a vůbec nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel ven a domlouval mu. Ale syn mu vyčítal: "Tolik let jsem pro tebe dělal, ve všem tě

poslechl a co z toho mám? Nikdy jsi mi nedal ani kůzle, abych se poveseřil s mými přáteli. A teď, když se vrátil tenhle tvůj syn, který všechno prohýřil s děvkami, ještě mu vystrojíš hostinu."

"Hochu," řekl otec, "my jsme tu přece vždycky byli spolu a ty víš, že všechno, co mám, je tvoje. Ale teď nemůžeme dělat nic jiného než se radovat. Vždyť tvůj bratr, kterého jsme považovali za mrtvého, žije, ztratil se a je nalezen."

Řecký filozof Epictetus řekl: "Zlý člověk není nikdy opravdu svobodný". To též nám potvrdí i bible a navíc i to, že mezi námi není mnoho dobráků, ani lásky mezi bratry. Je na čase, abychom prozkoumali svobodu v tomto světle. Svoboda je mnohdy vytržena ze svého mravního kořene, který není nic víc, než právo dělat, co chceme. Kolik je těch, kteří se domáhají svých práv a mají skutečný zájem o to, co je správné? Pravděpodobně ne mnoho, protože dnes se všeobecně soudí, že pravda a správnost jsou jen relativní pojmy - pouhá hromada zastaralých pravidel, užívaných jen proto, že je to zvykem a že se to hodí. Naše země je svobodná. Zbavila se jednoho zla, aby se zrodilo nové zlo, na úkor nás všech. "Ať si každý rozhodne sám za sebe, co je správné." A jaký je výsledek? Bída, nespokojenost, beznaděj a bezzákonnost. Porovnejte nárůst podvodů, kriminality, statistiky rozvodů, kolik nás stojí zločiny. Sledujte současnou literaturu, nebo filmovou tvorbu, kulturu a co vidíte? Zneužití svobody, které nakonec zničí všechnu svobodu i ty, kteří ještě mluví o právu a štěstí, o právu být svobodní a volní. Vědí opravdu, co důstojná svoboda je? To, že jedou k moři, spěchají na Riviéru, pijí a utrá-

4 ZÁPAS O DUŠI

cejí co mohou, sedí kolem stolu, tlačají do prázdnoty a horečně se snaží uniknout prázdnotě druhých. To není svoboda! Nikdy neuniknou své vlastní malosti. Člověk může mít všechny svobody, o kterých se píše, káže, i za které se bojuje, a přesto není svobodný. Svoboda musí být totiž v souladu s lidským svědomím. Svědomí je dar do života, který nám všem dal Bůh. Co je to tedy svoboda? Ježíš ji definoval: "Poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí." (Jan 8,32) Co tím řekl? Kdo následuje pravdu, kdo neposlouchá ani své otupené svědomí, není svobodný člověk, ale otrok. Ježíš žil pod diktátorem, a přece byl svobodnější než kterýkoli z jeho mučitelů, byl svobodnější než sám Pontský Pilát, který rozhodl o jeho životě.

Co dodat? Snad zdůraznění, že svoboda není z člověka, ale je z Ducha. Proto jen ti, kteří následují pravdu, jsou svobodní. Svoboda je prázdný pojem, když je jím myšlena pouhá nepřítomnost kontroly nebo autority. Dr. Robert Hutchins řekl: "Svoboda projevu znamená nic, když nemáme co říci." A k čemu je svoboda projevu, když ji používáme k lhaní, nebo k opakování nesmyslů? K čemu je svoboda víry, když Bohu nevěříme? Svoboda je bezcenná, když je cílem sama v sobě, když je odloučena od Božího cíle. "Pravda vás osvobodí." Ryzí svoboda existuje jenom v Boží vůli. Nejen schopnost dělat, co chceme, ale schopnost dělat, co Bůh chce. Všechny jiné svobody jsou pouhé přeludy. Jan 8,36 říká:

"Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní."

-Volně zpracovaný překlad, autor J. D. Jess-

NAHOTA A "NOVÁ" MORÁLKA

Svoboda má svoji duchovní i morální podstatu. Ve světě, ve kterém svévolné chování lidí zbavilo pojem "morálka" veškerého významu, není divu, že slyšíme od profesorů filozofie, sociologie, biologie, antropologie a dokonce i teologie, že stará měřítko nevyhovuje modernímu způsobu života. A protože nemíníme měnit způsob života, změníme raději měřítko mravních hodnot. Kdo má právo stvořit a schválit nový postoj k mravním hodnotám? Proč se nahota a cizoložství staly najednou přijatelné?

Teorie evoluce, propašovaná do většiny škol, prohlašuje, že lidé jsou jen "nahé opice". Z toho lze vyvodit, že pro nás neplatí nic než zákon džungle. Dříve než děti dosáhnou věku puberty, jsou bombardovány propagandou, která je zbaví každého zbytku stydlivosti a slušnosti. Kdo nese odpovědnost za indoktrinaci moderního člověka, který si myslí, že se může chovat jako zvíře a přežít? Máme setrvávat v naivní domněnce šířené některými psychology, že sex není mravní otázka? Že se nemusíme ptát: "Je to správné? Znamená to pro mě něco?", ale jenom: "Je to přímé?" Filmy, literatura a časopisy plné nahotinek a erotiky se nám snaží namluvit, že sex je roztomilá zábava, kterou humanitní věda osvobodila od předsudků, aby sloužila všeobecnému a neomezenému potěšení. Jinými slovy, "dělej, co ti vyhovuje". Tato "nová" morálka vymazala všechny mravní uka-

zatele, aby podkopala morální základy, které se týkají lásky, manželství a rodiny.

Na neštěstí i mnozí církevní pracovníci přijali tento nesmysl a opustili absolutní hodnoty. Zrušili mravní ukazatele a pohrávají si s každým odstínem hříchu včetně homosexuality a cizoložství. Velmi málo kazatelů dnes poukazuje na věci, které bible odsuzuje. Raději poukazují na "křesťanskou zralost", čímž je míněno, že křesťané mají být snášenliví k záležitostem, které bývaly považovány za hříšné. Ale tato nová snášenlivost nepomáhá mnohým osamělým a rozčarovaným lidem, kteří jsou zmateni, protože nevědí, o co vlastně v životě jde. A tak se psychoanalýza stala na Západě mnohamiliónovým výnosným obchodem.

Ten, kdo se drží křesťanských zásad morálky, je odsuzován. Jsme "pámbičkáři", kteří věří, že mimomanželský a předmanželský sex je nemravný, špatný a sociálně škodlivý. Sex na svém pravém místě není špatný, ale nezapomeňme, že Bůh, který jej vynalezl, vyměřil též určité hranice. Proto sexuální činnost mimo tyto hranice je nejen špatná, ale dokonce zhoubná. Zeptejme se těch nesčíslných mladých lidí, nakažených pohlavními chorobami, k smrti odsouzených AIDS pacientů, jestli bezuzdnost v této oblasti nepřinese s sebou zlé následky? Kde jsou pak přátelé "nové morálky", když někdo z jejich obětí spadne do pastí? Kde jsou nakladatelé a režiséri pornografických knih a filmů, kteří líčili volný sex v tak přitažlivých barvách? Jednou známkou rozkladu společnosti je nahota. Jakkoli "zdravá a přirozená", je to přece známka rozpadající se civilizace. Jsme znovu a znovu varováni lidmi,

kteří sami nejsou věřící, že se blížíme zkáze, pakliže nepřekonáme posedlost sexem. Nejsou to kazatelé Bible, jsou to prostě bystří analytici, kteří jsou ochotni poučit se z historie, že žádné království nebo civilizace nepřežila bezuzdnou sexuální nemravnost. Máme-li jen trochu zdravého smyslu, nemůžeme čekat, že unikneme osudu Babylónu, Egypta, Asyrie, Řecka, Říma a ostatních, kde nahé tělo převzalo místo Boha!

Obdivujeme slavné kultury minulosti. Ale proč jsou pouhou minulostí? Pravda, vydaly známé malíře a sochaře, ale čím víc nahotin namalovali a zformovali, tím víc se blížili záhubě. Nevěříte? Souvislost tu je! Bible neříká "nebudeš chodit nahý", ale má co říci o cudnosti. Psychologové začínají připouštět, že nahota žen všude kolem nás má co dělat se zvýšeným počtem sexuálních zločinů. Je-li to pravda, pak ženy postřádající cudnost mají trochu podíl na tom, že mentální psychomaniaci jsou podněcováni k znásilňování nebo k vraždění. Ježíš varoval muže, aby se nedívali na ženy se žádostí. Dnešní ničím nevázaná morálka je k tomu přímo vybízí. Oblečení je jedna ze známek civilizace. Nahota je jedna ze známek pohanství a divošství. Ve světle toho, že písmo zavrhuje všechnu sexuální nemravnost, nenechá nás skoro nahý způsob života bez Božího soudu.

Mnozí proroci Izraele užívali nahotu jako symbol trestu. Když Bůh soudil Babylón, řekl: "*Tvoje nahota bude odkryta, ano, tvoji hanbu bude vidět.*" (Iz 47,3)

A církvi v Laodecii Duch praví: "*Kup ode mne... bílé roucho, abys byla oděna a nebylo vidět hanbu tvé nahoty.*" (Zj 3,18)

Proč říkáme nahotě "nová" morálka? Sám slavný filosof Plato doporučoval společné rozcvičky nahých mužů a žen. Nová morálka právě tak jako žádné nové hříchy neexistují. V minulosti prodávali lidé své dcery mužům pro sex; dnes muži vyměňují své ženy s druhými muži! Z prostituce se stalo zákonem uznávané podnikání. Je to tatáž stará morální shnilost, stále je to ohavnost v Božích očích! Hřích není moderní. Vražda, krádež, podvod, opilství, cizoložství - ty všechny jsou tak staré jako člověk.

Jaký je rozdíl mezi uctíváním bohů z kamene a bláta - nebo uctíváním peněz, úspěchu a smyslnosti dnešních dnů? A tak lidé chtějí nové morální kódy. Co do nich vepíšeme? Existencialisté říkají "dělejme to, co je nám přirozené". Co pro nás tato nová morálka udělá? Ještě lépe, co pro nás již udělala? Stojí nová morálka za to peklo, které slibuje a též doručuje?

-John D. Jess, přeložil F. Hůlka-

Přečetli jsme za vás

TAJUPLNÝ TANEC

je název knihy, kterou vydala známá bioložka Lynn Margulisová a její syn Dorion Sagan, jehož otcem je světově známý mnohostranný "génius" Carl Sagan. Před nedávnem proběhla v Americe anketa "Kdo je nejchytřejší muž Spojených států?" Podle této ankety jím není nikdo jiný, než právě Carl Sagan, profesor astronomie. Získal obrovskou oblibu zpopularněním vědy pro široké masy skrze knihy, časopisy a televizní seriál "Kosmos". Je nutné dodat, že Carl Sagan je nejuznávanější

evolucionista. Za non-fiction knihu "Draci Edenu", která vysvětluje evoluční vývoj lidského mozku, obdržel prestižní Pulitzerovu cenu. Nebude dlouho trvat a Carl Sagan bude hvězdou i hrdinou u nás. Sagan napáchal nepředstavitelné škody v současném americkém školství. Za mnohamiliónové dolarové asistence olejářských společností a televizních štábů nevytvořil vědecké, ale ideologické seriály.

Zatím, co se otec zabýval evolucí lidského mozku, syn slavného profesora astronomie se snaží knihou "Tajuplný tanec" zpopularizovat vědecký výzkum evoluce lidské sexuality a odůvodnit pohlavní promiskuitu. Pan Sagan mladší říká:

"V naší společnosti jsou lidé odpovědní za své chování a já osobně zastávám názor, že všechny přirozené sklony musejí být ovládány pravidly kulturního chování. Naším přáním je, aby si lidé byli vědomí těchto sklonů, aby jim rozuměli a tak je snad lépe ovládali."

Co jsou to pravidla kulturního chování? Pan Sagan si bere na pomoc biologii a říká:

"Biologii ovlivňuje kultura a naopak, takže biologické tendence mohou mít svou protiváhu v pravidlech a podnětech kulturního rázu. Biologicky bych mohl být nutkán k vraždě milence své ženy, ale protože vím, že bych se za to asi dostal do vězení, nic takového neudělám."

Strach z vězení drží na uzdě evolucionisty. Pána Boha si autoři nahradili přírodou a bázeň či strach před přírodou nemá nikdo. "Židovsko-křesťanská víra v to, že Bůh stvořil člověka k obrazu svému, odporuje darwinovské tezi o 'náhodnosti' evolučních procesů. Zdá se, že si příroda počíná spíš autisticky

(automatické opakování evolučního procesu) než umělecky." Takže Bůh, křesťanská víra a etika prostě dnešnímu člověku nic neříkají. Následující myšlenky by mohl člověk považovat za nejapný žert, ale není tomu tak.

"Celou knihu prolíná jako pojící prvek imaginární striptýz tanečnice, který sledujeme zpětně v čase (od plně vyvinuté lidské bytosti k opici, k plazovi, k bakterií, k molekule DNA) a na jehož podkladě se nadhazují nové a provokující myšlenky o dějinách, vývoji a povaze sexuality.

První sexualita byla kanibalské povahy. Dodnes ostatně prohlašujeme, že bychom se navzájem láskou snědli. To ještě neexistoval žádný penis ani vagina, naši mikrobičtí předkové požírali jeden druhého. Neexistoval ani žádný imunitní systém, který by hubil "cizorodé" elementy, takže část pohlčeného "protějšku" sloužila za potravu a část se živá včleňovala do útočnickova organismu a přispívala jeho rozrůžňování. A zmitání napůl spolknutého mikrobu ve chřtánu žravějšího partnera mohlo docela dobře připomínat tanec.

Ubíhaly miliardy let a tento tanec se stal pouhým rituálem, protože svého původního smyslu pozbyl a naopak nabyl zásadní důležitosti při sledování konkrétního cíle - jímž je zdvojení chromozómů při oplodnění a potom jejich opětné rozpůlení, doslova "rozdělení".

A neopomíjeme, že dodnes je u mnoha živočichů, jakož u lidí, vzájemné namlouvání a milování jakýmsi tancem o přežití.

Ale co nás čeká v budoucnosti? Zatím můžeme počítat s rozkošemi mlování ve stavu beztlíže. Margulisová a Sagan poeticky líčí, jak "milenci budou na cestách kosmickými koráby a za

pobytů na vesmírných stanicích vychutnávat roztoužená objetí v pozicích, jež by na Zemi nebyly možné". Při slabší gravitaci v mimozemském prostředí budou ženy snadněji rodit a snad se v odlišných podmínkách vesmíru bude moci jinak vyvíjet i lidský mozek.

Co se týče sexu jako potěšení, tam kde nebude postačovat lidský partner, nahradí ho androidní roboti; jejich tělesná hmota podobná masu, kterou poskytne rozvoj chemie polymerů, bude kombinována s umělou inteligencí, aby se dosáhlo žádaného účelu. Umělí partneři obého pohlaví budou vařit i pečovat o domácnost a zároveň budou pohotově připraveni k pohlavním stykům všeho druhu. Milostné slasti se prostě zbaví emocionálních stresů, jež provázejí nemalou část vztahů dvojice lidí".

Zdroj 100+1 zahraničních zajímavostí 14/92

SEXUÁLNÍ VÝBĚR

Zprávy z Honolulu, havajské Univerzity evoluční biologie, poučily zájemce o vědu a lékařství o sexuálních námluvách. Pan profesor Kaneširo studuje sexuální výběr, oblast, které Darwin nevěnoval pozornost, a seznamuje čtenáře s následujícími fakty. Odpozoval, že různá pravidla sexuálních námluv provází femininní i maskulinní druhy. Celou teorii doplňují křivky tvaru hory Říp. Levé úpatí hory označuje počet samiček, které nejsou vybírávé. Zlatý střed je největší část zkoumané populace a třetí část křivky, úpatí Řípu z pravé strany, označuje počet náročných a vybíravých sexuálních partnerů. Pro maskulinní typy je křivka stejného tvaru. Vybíravým samičkám od-

povídají samečci, kterým se páření ne-
daří. Na druhé straně křivky jsou ti, kte-
ří jsou naopak čiperní, na roztrhání,
a odpovídají nevybíravým samičkám.

Úspěšní samečci se páří s nevybíra-
vými samičkami, zatímco vybíravé sa-
mičky zůstávají na otec. Tato kombina-
ce prý zaručuje rovnováhu sexuálních
puďů, sexuálního výběru a nejširší ge-
netické kombinace. Na první pohled by
se mohlo zdát, že pan profesor studo-
val sexuální hrátky dnešních dnů. Tato
studie se zakládá na pozorování vin-
ných mušek, které se množí závrtným
tempem. Mušky dospívají ze stadia va-
jíčka do sexuální dospělosti od 10 dnů
do 2 měsíců a pan profesor odpozoro-
val stovky generací. Na Havaji žije 487
druhů drosofilidních mušek z 511 po-
psaných druhů těchto čiperek. V závě-
ru vědecký článek poznamenává, že
teorie sexuálního výběru pomáhá bio-
logům a zoologům v práci s ohrožený-
mi druhy. Chov ohrožených druhů
v zajetí je neúspěšnější, když se prová-
dí v uzavřených klecích a ohrožená zví-
řata si vyberou partnera podle svého
gusta.

*Zdroj Los Angeles Times, 14. ledna
1992*

I HRDLÍČKY ZAHÝBAJÍ

je titulek dalšího článku. Citujeme:
"Cukrující holubi a hrdličky, pusinkující
se labutě, kachní páry v pevném celo-
životním svazku starostlivě vychovávají
svá mláďata - této idyle vytrvalé věrné
lásky věřili přírodovědci už od časů
Charlese Darwina. Poetický obraz
manželské věrnosti ve zvířecí říši dnes
nenávratně bere za své: nové studie
sexuality a párového chování opeřenců
i srstnatých zvířat ukazují, že jejich život

je v tomto ohledu mnohem pestřejší,
než se dosud tušilo. Nevěry nejsou vý-
jimkou, ale pravidlem, "a to u všech
druhů, které jsme zkoumali", konstatuje
americká ornitoložka Susan M. Smitho-
vá z vysoké školy Mount Holyoke ve
státě Massachussetts. "Všechny učeb-
nice budeme muset přepsat."

*Zdroj 100+1 zahraničních zajímavostí
18/92*

PŘEPŠANÉ UČEBNICE

Učebnice jsou přepsané již dávno.
Jednou z nich, která se používá ve
Spojených státech, je "Zkušenost lid-
stva" od autorů Witzmana a Grosse. Za
zajímavost stojí stručná ukážka, co se
učí mládež na některých školách
v Americe o rodině a rodičovství.

Čím se dnešní psychologové a so-
ciologové zabývají a na jakou budouc-
nost připravují naše děti? Například na
skupinové manželství, kde dospělí i dě-
ti jsou součástí rodinné jednotky.
I když jeden nebo více dospělých do-
mácnost opustí, mají zbývající členové
možnost přijmout nové členy. Komuny
především náboženského rázu již exis-
tují a děti jsou v nich roztroušené, aniž
by si s jejich výchovou někdo lámal
hlavu. Korporační rodina by se měla
skládat ze tří až šesti dospělých, kteří
ponesou společné jméno, legální zod-
povědnost a daňové úlevy. Rodina do-
spěla k bodu, kdy je její funkce nepo-
třebná, kromě prvních dvou let výcho-
vy dítěte. Jinou funkci nemá, tvrdí něk-
teří psychoanalytici.

Carola Biedermanová, naše autorka,
která čefí hladinu moderních žen, ne-
byla odchována tímto učením, ale sdílí
podobné myšlenky. "Tvrdí, že matka je
při výchově zbytečná. Nejlepší by podle

ni bylo svěřit hned od začátku výchovu dětí odborníkům, a tím v rámci konečného řešení definitivně osvobodit ženu od útrap, příkoří a omezení, které jí potomstvo způsobuje. Žel, paní Biedermannová si nepoložila otázku, proč vlastně děti mít - vždyť mateřství je svobodné rozhodování."

(Martin Nezval, REFLEX 8, str. 17).

Co můžeme dodat? Martin Nezval světsky poznamenal: "Bůh i ďábel nás ovšem chraň před hlupačkami, které vezmou proklamace Biedermannové vážně. Tak jako kdysi vzali vážně dělníci proklamace kavárenského žertěře Lenina či pivního hoštaplera Hitlera."

Co můžeme očekávat v budoucnosti? Učebnice nám to prozradí. Protože průmyslové země vyžadují vysokou pohyblivost svých obyvatel, funkce rodiny bude ještě více omezena. Rodina nebude mít místo pro děti ani pro trvalé vztahy. Antropoložka Margaret Meadová poukazuje na budoucnost. Rodičovství prý bude výsadou pouze malého počtu rodin, jejichž primární funkcí bude děti rodit a vychovávat. Zbytek populace bude volný poprvé v historii lidstva jako jedinec. Biologičtí a profesionální rodiče budou tuto funkci zastávat za ostatní.

Zdůvodnění je velice jednoduché. Prý tak jako nikdo z nás by se nesvěřil do rukou neodborníka, například při potřebě mozkové operace, podobně i ten nejjednodušší úkon služeb patří do rukou profesionálů. Každý z nich musí prokázat profesionální způsobilost. Avšak dnešní společnost dovolí kde komu, bez ohledu na mentální a morální kvalifikace, vychovávat mladé lidské tvory jen proto, že to jsou jejich biologičtí potomci. Navzdory tomu, že výchova dětí a mládeže je tak kom-

plexní, rodičovství zůstává doménou amatérů.

Superindustriální revoluce, kterou procházíme, způsobí nárůst kriminální aktivity mládeže. Tisíce -náctiletých utíkají z domova a budou způsobovat výtržnosti ve městech a na universitách. Společnost bude požadovat konec diletantské výchovy dětí a prosadí společenskou specializaci výchovy. Milióny dnešních rodičů, kdyby měly možnost, rády by se vzdaly rodičovské odpovědnosti. Ne proto, že jsou nezodpovědní, či že své děti nemají rádi, ale proto, že v dnešním uspěchaném světě by raději svěřili své potomky profesionálním "rodičům."

Tvůrci nových společenských vztahů nezapomínají ani na starší generaci. Doporučují skupinové manželství, aby si staříci vzájemně pomáhali a na stará kolena si trochu užili.

Jak jinak zakončit předchozí ukázky, které pronikají do našeho myšlení, než že tisíckrát omílaná lež evolucionistů potřebuje trochu erotiky, aby nezevšedněla úplně.

- kas -

Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil...

Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě...

Římanům 1,18-21

10 ZÁPAS O DUŠI

Při rekonstrukci pravé historie vzniku lidských ras můžeme použít základní genetické informace, dále knihu Genesis a vliv životního prostředí.

První stvořený člověk - Adam, z něhož vzešlo všechno předpotopní i dnešní lidstvo, byl stvořen s nejdokonalější kombinací genů. Po určité době po kreaci byla země zaplavena katastrofální potopou a lidstvo bylo vyhlazeno z povrchu Země. Přežil jen Noe a jeho rodina. Potopa změnila topografii země zcela nebyvalým způsobem, změnilo se i klima a celé životní prostředí. Po ústupu potopního vodstva Bůh lidem nařídil, aby opět naplnili zemi. Uběhlo několik století a člověk začal stavbu babylónské věže jako střediska modlářské rebelie.

před potopou docela ideální. Chrání člověka před slunečním zářením a současně umožňoval dostatečnou produkci vitamínu D. Adam a Eva zcela jistě vlastnili faktory pro všechny odstíny, takže je možné připustit, že i oni byli středně hnědí. Skutečností je, že většinu dnešní světové populace tvoří lidé právě této barvy pleti.

Po potopě tedy ještě několik století existoval jediný jazyk a jediná kulturní, etnická skupina. Lidé se vzájemně ženili a vdávali bez jakýchkoli zábran. Barva pleti se tedy udržovala bez jakýchkoli větších výkyvů. Velmi tmavá a velmi světlá pokožka se samozřejmě mohly vyskytnout, ale průměrná barva populace zůstávala více méně stejná. Totéž platilo i o ostatních rysech, nejen

JAK VZNIKLY LIDSKÉ RASY?

Pokračování

o barvě pleti. Za těchto okolností specifické rasové linie nemohly a nemohou vzniknout.

Z Genesis, 11. kapitoly, rozumíme, že až do této doby existoval pouze jediný jazyk. Totéž potvrzují dnešní moderní lingvisté. Bůh však lidskou rebelii potrestal zmatením jazyků. Došlo k rozbití jediné lidské komunity a člověk se rozprchl po celé zemi, tak jak Bůh původně zamýšlel. A to je právě chvíle, kdy vznikly všechny známé čeledi, které nesprávně nazýváme rasy. V Bibli bychom marně hledali slovo nebo koncept lidských ras. Gn 10,5 popisuje vznik různých národů následovně:

Z nich (potomků synů Noeho) vzešly ostrovní pronárody v různých zemích, pronárody různého jazyka a různých čeledí.

Noe a jeho rodina měli s velkou pravděpodobností středně hnědou barvu pleti. Tento odstín pokožky byl

Tento nepsaný genetický zákon se týká jak člověka, tak světa zvířat, což je známo každému biologovi.

Abychom získali samostatné linie, museli bychom oddělit jednotlivé skupiny a nesměli bychom připustit vzájemné styky. A právě k tomuto procesu došlo v Babylónu. Babylónská kletba byla počátkem vzniku různých čeledí. Jakmile bylo lidstvo jazykově roztržštěno, ony potřebné bariéry byly na světě. Člověk stejného jazyku neměl snahu se mísit s jinou skupinou. Rozdílný jazyk byl dokonalou izolační vrstvou. Jednotlivé skupiny se začaly zákonitě odtrhávat od původní komunity, hledaly si nová sídliště. Životní prostředí sídlišť se samozřejmě s lokací lišila, země již dávno nevlastnila ono ideální předpotopní klima.

Je velmi nepravděpodobné, že by každá ze skupin vlastnila stejně širokou škálu barev pleti jako ta původní, velká. Jedna mohla být v průměru tmavší, jiná světlejší. Totéž lze aplikovat i na další charakteristiky - barvu očí, tvar nosu, atd. Poté tedy docházelo k reprodukčním v rámci vlastních geneticky izolovaných skupin, takže se zachovávaly specifické rasové linie.

Jednotlivé skupiny po babylónské migraci začaly obývat různá klimatická pásma. Klima mělo na onu rovnováhu zděděných faktorů v populaci značný vliv, i když rozhodně nemělo takový význam jako genetické uspořádání, se kterým daná skupina začínala. Jako příklad si uveďme skupinu, která migrovala do chladnější oblasti s omezeným slunečním svitem. V tomto prostředí tmaví jedinci nebyli schopni produkovat dostatečné množství vitamínu D, a tudíž na tom byli zdravotně hůře a měli méně dětí. Za určitý čas světlí jedinci zcela převládali a tmaví úplně zanikli. Tato přirozená selekce funguje na základě charakteristik v populaci již přítomných; nevznikají žádné nové, nedochází k žádné evoluci genů.

Je zajímavé, že téměř u všech neandrtálců, tedy normálních lidí, byl zjištěn nedostatek vitamínu D v kostech. Mimochodem, právě tato skutečnost a notná dávka evolučních předsudků dopomohla k představě, že tito lidé byli klasifikováni jako homonoidi, ačkoliv se jednalo o pouhou deformaci kostí. Je nanejvýš pravděpodobné, že neandrtálci byli tmavou rasou, která byla v daném prostředí, tedy zhruba na okraji ledového pole, značně znevýhodněna. Genová základna tak zapříčinila jejich vymření.

Naopak, skupina se světlou barvou

pleti by v prostředí se silným slunečním zářením vymřela na rakovinu kůže. Vidíme tedy, že tlak životního prostředí může mít na rovnováhu genové základny v rámci dané skupiny obrovský vliv, ba dokonce může celé skupiny i eliminovat. Proto můžeme většinou pozorovat soulad charakteristik s životním prostředím - nordická světlá rasa na severu, tmavá africká na rovníku apod. Ale není tomu vždy tak. Eskymáci na severu mají snědrou pokožku, Pygmejové, žijící v husté džungli, taktéž. Pygmejové jsou skvělým příkladem dalšího segregáčního faktoru - diskriminace.

Vyskytnou-li se v dané rase určité abnormální variace, např. velmi světlý jedinec v tmavé rase, pak je historicky známo, že taková osoba je považována za nepřijatelnou. Tento jedinec tedy ve své vlastní rase neměl prakticky šanci získat partnera. Tato tendence pak vedla k dalšímu vyloučení genů nesoucích informaci o světlé barvě. Takovýto, ale i jiným způsobem proběhlo vytříbení ras. V určitých případech může také dojít ke stabilizaci neobvyklých rysů, a to pokud si podmínky vynutily vzájemnou reprodukci v rámci velmi malé skupiny. V Africe existuje kmen, jehož příslušníci mají všichni zdeformovaná chodidla, což je přesně důsledek tohoto procesu.

Vraťme se ale ještě k Pygmejům. Pygmejové nikdy neměli svůj vlastní jazyk. Místo toho hovoří dialekty sousedících kmenů. Je tedy zřejmé, že Pygmejové byli v minulosti skupina s určitými odlišnými charakteristikami, třeba výškou postavy, v rámci většího společenství, která byla přinucena k odchodu, oddělení se od skupiny hlavní. Jejich handicap - genová základna s geny produkující malou posta-

12 ZÁPAS O DUŠI

vu - roznítla diskriminační politiku kmene. Proto se Pygmejové uchýlili do hlubokých pralesů. Totéž samozřejmě platí, pro celou řadu dalších charakteristik, jimiž se jedinci od své komunity zjevně odlišovali. Lidé se silnější pokožkou měli snahu opustit oblasti s extrémně teplým klimatem, atd.

Důkazy potvrzující biblickou zprávu však nejsou pouze biologické a genetické, ale například literární. Zprávu o katastrofické potopě nacházíme téměř na všech kontinentech, u různých kultur, přičemž není ani nejmenšího náznaku, že by byla opsána jedna od druhé. Ony zprávy, kromě biblické, jsou samozřejmě různě zdeformovány, nicméně - je z nich zcela zřejmé, že všechny čeledi pocházejí od Noeho a jeho rodiny. Shrňme si tedy naše poznatky.

Babylónské rozptýlení oddělilo společně žijící lidstvo na malé, izolovaně se reprodukcující skupiny, což způsobilo zúžení genových základů. Tak vznikly vyhraněné rysy, určující každou skupinu. Tyto skupiny se dnes nazývají rasy. Nedošlo k žádné evoluci genů, jelikož geny byly v plném počtu u každé skupiny již dávno přítomny. Charakteristické rysy dnešních ras jsou výsledkem různých kombinací a částečným vlivem degenerace, tedy mutacemi. Původně stvořená genetická informace byla buď různě zkombinována anebo degenerována. Nic víc. V žádném případě jí nebylo nic dodáno. Člověk byl vždy člověkem.

Biblická zpráva je potvrzena i v další oblasti. Je známo, že každý tzv. nově objevený "primitivní kmen" vlastnil v minulosti daleko vyšší poznání, žil na vyšší civilizační technologické úrovni a věřil v jediného Boha. Víme, že lidská

kultura dávné historie byla schopna stavět lodě s parametry dnešních oceánských plavidel. Moderní archeologie nám ale vnucuje představu, že lidé kdysi žili v jeskyních a vydávali neartikulované zvuky. Čemu věřit - faktům, anebo představám?

Je zde však určitý problém - mnohé dnešní izolované kmeny skutečně žijí tak, jak tvrdí moderní archeologie a antropologie, dosti zaostale. Víme, že celé dnešní lidstvo pochází od Noeho a jeho rodiny. Kniha Genesis se zmiňuje o vyspělé technologii na výrobu hudebních nástrojů, zemědělského nářadí, o technologii ke stavbě obytných domů i lodí. To vše ve spojitosti s předpotopním lidstvem.

Po babylónském rozptýlení jazyků došlo k migracím skupin, které s sebou nesly určitý stupeň poznání a technologií, některé vyšší, jiné nižší nebo prakticky žádné. K obnově dřívějších technologií pak člověk potřeboval dosti dlouhou dobu, snad i dva, tři tisíce let.

Zeptejme se jakékoli dnešní vysoce civilizované společnosti lidí, jak by bez známých technologií a odborníků začala hledat ropu a uhlí, tavit rudy, vyrábět stroje! Mnohé dnešní katastroficko-futuristické filmy ukazují, jak lidé žijí po atomovém výbuchu ve stavu ryzího divošství, zcela necivilizovaným způsobem. Zde se vůbec nemusí jednat o holou fantazii. Po celosvětové katastrofě, bez prostředků a technologií lidstvo může velmi jednoduše a rychle upadnout do stavu dnešních zaostalejších kmenů. Je tedy vysoce pravděpodobné, že krátce po celosvětové potopě došlo k technologické degeneraci. Drsné klima vše jen zhoršovalo.

Když se Evropané vylodili v Tasmánii, zjistili, že místní domorodci nevědě-

li, jak chytat ryby či rozdělovat oheň. Nedávné archeologické nálezy však ukazují, že zde několik generací před evropským vyloďením existovaly technologie na daleko vyšší úrovni. Mnoho z těchto a podobných kmenů znalo v minulosti technologie k zhotovování oděvů, které byly složitější než dvorní šaty z 18. století našeho letopočtu. Dovedli rybařit i rozdělovat oheň, atd. Zkrátka, když bílý muž přistál na březích Tasmánie, domorodci zde již žili ve stavu zapomnění. Dřívější technologie se jim vytratily z mysli. Pokud není po delší dobu technologie provozována a zdokonalována, pak může být skutečně velmi rychle zapomenuta. Toto pravidlo platí stále. Hledáme-li příčinu těchto ztrát a kulturních degenerací, pak si připomeňme, že Bible hovoří o rebelii člověka vůči Bohu. Právě člověk je příčinou svého vlastního pádu. Ježíš Kristus je však cestou k Bohu pro každého, bez ohledu na barvu pleti či úroveň technologií.

Rasovým předsudkům kupodivu podléhali nejen kolonizátoři, ale i mnozí misionáři a církve, tedy údajní šířitelé křesťanství. Ona falešná víra, že se rasy vyvinuly evolučním způsobem, má velmi neblahé důsledky. A právě evoluční teorie podkopala základ knihy Genesis, stejně jako Ježíšovo evangelium, a to i přesto, že evoluce je z vědeckého racionálního hlediska naprosto nepřijatelná. V tomto smyslu je třeba uvážít, zda po přijetí třeba i teistické evoluce, zůstává věřící křesťanem. Každý biblický křesťan by měl vědět, že evoluce eliminuje celou biblickou zprávu od Genesis až po Zjevení. Ne všem je známo, že evoluční teorie skvěle posloužila jako podklad rasových předsudků např. Hitlera. Rasová diskriminace spočívá

na utkvělé představě, že rasy stojí na různých stupních evolučního vývoje, a tudíž jsou některé zaostalé a primitivní. Samozřejmě rasa vůdčích evolucionistů, tedy bílá, je ta nejvyspělejší. Našli se však i ti, kterým bylo na základě Bible zcela jasné, že lidé jsou si rovni po všech stránkách, tedy i geneticky, a že všichni pocházíme z lidských, Bohem stvořených, a ne jiných předků.

- Pavel Bartoš-

SATANSKÁ BIBLÉ - POUČENÍ Z KRIZOVÉHO VÝVOJE

Navštívíte-li náboženskou sekci našich knihkupectví, můžete vidět bibli, ale ne tu, kterou pod slovem Bible má člověk na mysli. Můžete spatřit knihu s názvem Satanská bible. Zmíněný titul se velmi rychle a dobře prodává. Již pouhá tato skutečnost svědčí o mnohém. V první řadě o nás samých. Pokud vás překvapí zařazení tohoto tématu, chceme pouze upozornit na nebezpečí, které hrozí především mladým a hledajícím. Právě o jejich duši svádí Satan neúprosný boj.

Kdo by se snad domníval, že se jedná o historický dokument, podobný skutečné Bibli, došel by zklamání. Satanská bible byla totiž sepsána teprve v letech 1967-1968 jistým panem Antonem Szandorem La Veyem a od té doby se jí dostalo jen ve Spojených státech již dvanácti vydání. Jinak samozřejmě vychází v překladech všude tam, kde to režim dovolí, neboť vždy znamená tučný zisk pro knižního vydavatele. Za posledních dvacet let se Satanská bible téměř všude, kde vyšla, prodávala lépe, než křesťanská. Považujete-li tento fakt za alarmující, snad

se spolu zamyslíme nad tím, proč se lidé odvracejí od Boha, proč hledají pomoc kdesi, kde to zavání hnilobným pachem temnoty. Proč nehledají pravdu v křesťanských církvích, a proč mladí lidé namísto lásky hledají Dávla?

Anton Szandor La Vey je člověk pragmatického myšlení s dobře vyvinutým smyslem pro logickou úvahu. Pokud mu odpustíte naprostou ignoraci Nového zákona, nebudete mít nic, co byste mohli jeho knize vytknout. Svě závěry totiž nekonfrontuje s Ježíšovým učením, nýbrž s praktikami křesťanských církví. A jestliže se domníváte, že tyto nemohou být v rozporu s Ježíšem, pak se ukutrně mýlíte! Příliš často jsme se nechali navádět do vyjetých kolejí tradic, příliš často jsme dávali přednost cizímu dogmatu před vlastní úvahou, až příliš často jsme se nechali pasívně vést životem, namísto toho, abychom jej aktivně žili. Na vlastní odpovědnost si dovolují tvrdit, že toto se týká všech církví bez rozdílu. Snad až na tu Satanickou, pro jejíž růst jsme svým jednáním připravili výbornou živnou půdu.

Satan je nejlepším přítelem, jakého kdy církev měla, jelikož ji po celá ta léta pomáhal udržovat v chodu! (Ze satanského devatera)

A tak zatímco křesťanské společenství nabízí člověku různá shromáždění, kde je možno vyslechnout spoustu krásných slov, přidat se ke sborovému zpěvu duchovních písní, či obdivovat hladké tváře vymydlených bratří, přichází La Vey, aby je obvinil ze lži a pokrytectví, aby se nám všem společně vysmál. A že se směje skutečně hlasitě, o tom svědčí zájem, jaký ve světě vyvolal. Tento zájem by mohl být snadno zlomen a uveden na pravou míru, kdyby ovšem došlo alespoň k náznaku

praktického naplnění Ježíšova evangelia. O něm totiž nenajdete v Satanské bibli (pochopitelně) ani zmínku. Od prvních stran autor komentuje krutým odhalením každodenního "křesťanství", jež ve své interpretaci odbíhá od Nového zákona hodně daleko. Snad každý soudný člověk musí v tomto bodě s La Veyem souhlasit:

"Osobní interpretace Boha se značně liší dokonce i v rámci daného náboženství. Některá náboženství zacházejí tak daleko, že každého, kdo patří k jiné náboženské sektě než jejich vlastní, označují za kacíře, a to dokonce i v případech, kdy se celkové učení a podoby zbožnosti téměř neliší. Například katolíci věří, že protestanti jsou odsouzeni do pekel jen z toho prostého důvodu, že nepatří do katolické církve. Stejně tak mnoho odštěpených křesťanských skupin, jako jsou evangelikáni či revivalistická církev, věří, že katolíci jsou pohané, vzývající dřevěné nebo kamenné modly."

Nezabývejme se teď tím, zda jsou protestanti kacíři, nebo katolíci pohané. Zamysleme se, zda má, či nemá v tomto odstavci autor pravdu. Je to trpké, ale snad jen zarputilý dogmatik by zde mohl oponovat. Rozumní lidé, unaveni pámbíčkářským křesťanstvím, již dlouho čekali, kdo je vyvede z rituální tmy, kdo jim odhalí pravdu. Kdyby to byl biblista, svět by dnes mohl vypadat jinak. Ale smůla, je to La-Vey. A tak se pravda často hledá v satanismu. Ptáte se, proč právě tam? Z jednoho prostého důvodu. Neboť v křesťanských praktikách byla odhalena neupřímnost a lež, která slouží lháři jako pravda. Je tedy logické hledat na druhé straně. Jak prostý pragmatismus! Autor již dále nepocituje potřebu zabývat se sa-

motnou Biblií, neboť každé křesťanské společenství tvrdí, že ji naplňuje beze zbytku. K vypořádání se s křesťanstvím tedy stačí prokázat pokrytectví jejich každodenní praxe. A marná sláva, toto v Satanské bibli prokázáno je!

Alespoň nepatrný příklad za všechny:

"Kněží a duchovní kráčeji v prvních řadách mírových demonstrací a lehají si před vlaky s válečným materiálem se stejnou horlivostí, s jakou jejich řádoví bratři z týchž seminářů žehnají kulkám, bombám a vojákům. Někde se musela stát chyba. Je možné, že Satanovou rolí je vyslovit obvinění? Rozhodně ho do této funkce jmenovali!" - uvádí autor, aby vám dále nastínil jedinou správnou cestu - cestu satanismu.

Samozřejmě by bylo možné rozebrat Satanskou bibli zcela detailně, konfrontovat ji s Biblií křesťanskou, z níž bych mohl uvést spoustu citátů. Domnívám se však, že by to bylo zbytečné. Neboť mnozí lidé tohoto světa rovněž nic nekofrontují, ale o to pozorněji La Veye čtou. Chceme-li konečně prohlédnout ze své slepoty, je potřeba podívat se jak na satanismus, tak i sami na sebe jejich očima. To, co uvidíme, bude možná hořké. Ale pokud tak neučiníme, nemá cenu jít dál. Není totiž kam.

Nehodlám hřímat z těchto stránek proti světu, spějícímu do záhuby, ani nebudu biblickými verši usvědčovat člověka z hříchu. Domnívám se, že situace je taková, jaká je, nepotřebuje důkazů. Biblický křesťan zajisté ví, o čem hovořím, a ten nebiblický by stejně nic nepochopil. Neboť mnohé příčiny křesťanské krize nejsou v satanismu, ale v nás. Až většina z nás křesťanů začne alespoň zčásti naplňovat

Ježíšovo učení, pak se přestanou prodávat Satanské bible. Toto dílo totiž ve skutečnosti nenapsal jenom La Vey. K tomuto dílu jsme přispěli víceméně my všichni svým falešným křesťanstvím.

- Karel Brlík -

NOVÝ VĚK

4. pokračování

REINKARNACE

Znovu nám poslouží snad nejhutnější biblický verš:

Nikoliv, nepropadnete smrti (reinkarnace). *Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči* (esoterismus) *a budete jako Bůh* (panteismus) *znát dobré i zlé* (relativismus). (Gn 3,4-5)

"Nikoliv, nepropadnete smrti" - v Novém věku znamená reinkarnaci, nebo-li převtělování. Nový věk učí, že se nemusíme obávat smrti. Smrt je ošemetná otázka! Jestliže po smrti nic není a smrtí vše končí, proč se smrtí v našich myšlenkách tolik zabýváme? Protože smrt je začátek věčnosti a té se podvědomě bojíme. Bůh nám vložil do srdce touhu po věčném bytí a zároveň i strach ze smrti, aby nás přivedl k přemýšlení. Smrt není konec, ale začátek věčného života buď s Bohem nebo věčné existence bez Boha v ohnivém jezeře. Bůh nám dal svědomí, které právě nespasení usvědčí, protože každé slovo, každá myšlenka, každý čin je zaznamenán v našem mozku. Bůh ví, jak připomenout každému, co v životě vykonal nebo natropil. Svědci našich rozsudků budou Bůh a my sa-

mi. Dva svědci biblicky stačí. A tak se nedivme, že se v bibli dočteme:

Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a ke slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Kristus Ježíš jest Pán. (F 2,9-11)

Představme si, že i Hitlerova a Stalina kolena se podlomí, protože se podlomí všechna kolena celého podsvětí a přiznají, také díky svému osobnímu a Božímu svědectví, že Kristus je Pán. Ano, odtud pochází náš strach ze smrti. Z našeho nečistého svědomí.

Nový věk přichází se Satanovou lží - "nikoliv, nepropadnete smrti". Jak se nám to hříšníkům hodí. Hned z nás spadne osobní zodpovědnost za to, co jsme v životě natropili. Hamlet si tak jistý nebyl, proto přemítal nad otázkou být či nebýt. Převtělování má ohromnou "převahu" nad biblickým pojetím smrti. Převtělování vylučuje strach ze smrti, protože smrt prý není nic víc, než přechod z jednoho druhu bytí do druhého, aniž by se změnil základ nebo podstata bytí.

Víra v převtělování dává zkušenosti a poznání ráz všeobecnosti a nevyhnutelnosti. Tak se vysvětlí nevysvětlitelnost zla a dobra. Tak se vysvětlí, že jeden je postižen osobním neštěstím, druhému se katastrofy vyhýbají. Nacisté také spalovali Židy a některé vůdcové, včetně Himmlera, byli přesvědčeni, že Židům prokazují dobro, protože v dalším životě na tom budou lépe.

Křesťanství chápe úplně obráceně pojem dobra a zla. Bible učí, že tento svět je přeplněn nepravostmi. Převtělování naopak učí, že vše ve světě běží podle zákonů karmy. Důvod našich bo-

lestí, útrap a osobních katastrof je prý vysvětlitelný a tak můžeme čerpat odvalu k zdolávání dalších životních těžkostí z naděje v převtělování. Nedivme se, že se potom indický ubožák na smrt těse, aniž by se snažil vylepšit svůj osobní úděl. Převtělování stojí na třech pilířích:

* První pilíř je panteismus, kde je všechno bůh. Hmota, dobro a zlo jsou pouhé iluze a ve skutečnosti vůbec neexistují. Pro panteistu má veškerá realita duchovní podstatu.

* Druhý pilíř, na kterém teorie převtělování spočívá, je stěhování duší, nebo-li transmigrace. Dlouho před Darwinem hinduisté věřili v evoluci. Evoluce duše je znázorněna řadou spojených kruhů a každý další kruh je o stupeňk výše než předchozí. Kruhy jsou bez začátku a bez konce. Celý hinduistický pojem evoluce je nekonečné třibení k duchovní dokonalosti. Tento systém pomalu ale jistě nedovolí nežádoucím a nezpůsobilým evoluční vzestup. Je to vlastně pročišťování celého božstva. Jako by božstvo ze sebe svlékalo hadí kůži. Jako by se božstvo zbavovalo nepotřebných parazitujících buněk. Navštivte chrámy v Indii a na Bali a jejich obrázkovou výzdobu často můžete přetisknout do vědeckých prací pojednávajících o evoluci. Netvor se zvedá z bahna coby had, pak přerůstá ve vyšší tvory, až do dítěte, potom dospívá, stárne a stařec je změněn v kostlivce a ten upadá do prachu a přeměňuje se zase v nějakou tarantulu. V tomto konceptu vězí nesmírné nebezpečí. Můžeme se sice odtrhnout od materialismu, ale materialistickou metodologii můžeme snadno přenést do našeho nově nabytého idealismu, a to může být právě panteistické převtělování.

Nezapomenu na vynikajícího Hrušínského ve "Spalovači mrtvol". Tento film každému objasní část filosofie Nového věku a kam tato víra vede. Spalovač mrtvol dovedl hinduismus do chladných logických závěrů, až se esesáci sami divili. Převtělování věří, že rostliny, zvířata a lidé jsou tak spřízněni, že se duše mohou stěhovat, přeskakovat z jedné tělesné schránky na druhou. Nahoru, k dokonalejším schránkám, i dolů, k méně vyvinutým schránkám.

Přestože novověkisté věří v iluzornost hmoty, všeobecně přijímají Darwinovu evoluční domněnku, protože doplňuje jejich mnohem důležitější evoluci duše. Na jedné straně, každý a všechno je bůh, na druhé straně, všechno a každý se vyvíjí a stává bohem. Problém celé této duchovní evoluce prý vězí jenom v tom, že v tomto těle nemáme dost času k sebezdokonalení, proto se duchovně vyvíjíme v různých tělech. Převtělování učí nejen duchovní evoluci - vzestup, ale i devoluci - sestup. Jestliže prý nahromadíme nevhodou karmu, tak můžeme sestoupit do nicotnosti negativní nirvány. Devoluci se však novověkisté moc nevěnují, protože západní myšlení je spíše optimistické a chce se zabývat pouze pozitivními jevy. Takže namísto vzestupných a sestupných cyklů Nový věk učí, že každý nový cyklus je moudřejší a složitější než předešlý.

* Třetí pilíř, na kterém převtělování spočívá, je karma. Karma je neodvolatelný a nezvratitelný zákon, podle něhož si každý lehne tak, jak si ustlal. Každý dostane podle svých zásluh. Nikdo se potom logicky nemůže ohánět stejnými právy. Někdo se narodí s menšími životními výsadami než druhý, protože bude v tomto životě splá-

cet natropené zlo z předchozího života. Ten druhý se zase naopak narodil s většími privilegii, je na své cestě k nirváně výše, díky svému vzornému chování v předešlém životě. Použití této víry, na kterou sedá jako na lep Nový věk, vede ke katastrofismu, jaký známe nejen z Indie. Nižší kasta slouží vyšší, vyšší nikdy neslouží nižším. Proč by měli ti, kterým se daří lépe, pomáhat nuzákům? Vždyť nuzáci teď trpí, protože si to zaslouží. Nuzní pouze splácí své dluhy. Jak si ustlali, tak dnes leží. V Indii můžete vyjít z přepychového hotelu a venku na ulici málem přeskačujete mrtvoly. Domyslíte-li jejich panteistickou a převtělovací víru, musíte přiznat, že bezcitnost je logický závěr toho, v co věří. Vždyť když pomůžete chudákovi, tak vlastně narušíte jemnou rovnováhu spravedlnosti karmy. A i chudák, začne-li se tlačit výše, nesplatí své bývalé dluhy. A tak se nuzák také těší, že si svým utrpením vykoupí lepší budoucnost příštího života. Ve vesmíru prý existuje neosobní účetnická síla, která vede spis našich skutků, s položkami "má dáti" a "dal". Takže výška schodu, po kterém sestoupíme nebo vystoupíme do příštího životního cyklu, je podmíněna našimi skutky v tomto životě. Konáme-li zlo, sestoupíme, položka v sloupci "má dáti" převyšuje položku ve sloupci "dal." Konáme-li dobro, vystoupíme, položka v sloupci "dal" převyšuje položku v sloupci "má dáti." Rozdíl položek určuje výšku schodu. Bible naopak říká:

Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.

Čím více duše odmítá materiální svět, tím více se prý odpoutává, uvol-

ňuje a osvobozuje od tohoto hrozného materiálu a tak nabývá univerzální vědomí. Čím je uvolněnější, tím je zachráněnější. Konečná spása duše je její pohlcení do věčné duchovní reality, a to je nirvána. Celým světem oslavovaný Ghandí v r. 1931 protestoval proti požadavku Angličanů, kteří chtěli udělit nedotknutelné kastě zastoupení v parlamentu. Ghandí vyhladověl téměř k smrti, jen aby zamezil takovému neslýchanému humanitnímu požadavku. Světové přijímání panteistické a reinkarnační filosofie nejlépe dokreslil velkofilm "Ghandí," který vyhrál na festivalech snad všechny ceny, jež se vyhrát daly. V tomto flagelantském filmu se Angličané zmrskali sebeportrétem bezcitných otrokářů. Ghandí vyšel z filmu jako Ježíš. Vždyť to sám i řekl: "Já jsem Žid, hindu, muslim i Ježíš." Po zhlédnutí tohoto veledíla, o němž mluvil kde kdo, jste nabyli dojmu, že Indie je chudou Indií díky bezohledným Angličanům.

A teď si představme, když nějaký profesor v bílém plášti, s tituly před i za jménem, přijde s vysvětlením, že převtělování objasňuje, proč se jedno dítě narodí zdravé a krásné se všemi předpoklady k úspěšnému životu, a druhé dítě zmrzačené, závislé a neschopné. Nezdá se vám, řekne tento vědec, že tohle je výsledek převtělování? Jak je to logicky spravedlivé ve srovnání třeba s biblickým křesťanstvím, jehož Bůh připouští takové a ještě horší nespravedlnosti! Vždyť i mrzáček bude mít příležitost se v příštím životě uplatnit. Ať matka zpřeráží svému dítěti končetiny, ať otec znásilní svou dcerku, karma učí, že na světě neexistuje nespravedlnost. Vše, co se těmto nevinným dětem přihodí, je pouze splátka za pře-

dešlý život. Převtělování logicky vysvětluje a ospravedlňuje homosexualitu, která je snad nejvíce rozbujelá právě v Indii. Homosexuální muž byl přece v minulém životě ženou, a proto je pohlavně přitahován k mužům. To je přijatelné vědecké vysvětlení. Podobně můžeme ospravedlnit i nevěru. Naše dnešní milenka byla vlastně naší manželkou v předešlém životě. Nebo, jseš-li dnes podváděn svou ženou, dobře ti tak, totéž jsi dělal svým manželkám. A tak karma řídí spravedlnost skrze převtělování a ospravedlňuje cokoliv.

Převtělování svádí. Lidé se přestávají bát smrti, protože se nebudou muset nikomu zpovídat. Převtělování je opravňuje k tomu, aby žili, jak doposud žili. K tomu jim také dodávají odvahu knihy a časopisy o prožitcích lidí, kteří byli klinicky mrtví a zase se vrátili zpět do svého těla. Téměř všichni viděli světlo a byli zklamáni, když se museli vrátit zpět. Jenom malé procento prožilo negativní pocity. Vzpomínám si, někdy v raných 60. letech jsem četl v časopisech o dětech, narozených obyčejně v Indii, jak mluvily jinými jazyky, jak popisovaly města, přibytky a osoby, které byly sta a sta kilometrů vzdáleny od jejich bydliště. Přesně popisovaly své bývalé rodiče a sourozence, a když je do těchto míst odvezli, vše bylo přesně tak, jak popsaly. Jediný závěr - důkaz převtělování! Tyhle články nás již tehdy připravovaly na dnešek a blízkou budoucnost. Myšlení, odkojené evoluční teorií a dialektickou metodologií hladce a snadno přijme tuto Satanovu lež - "nikoliv, nezemřete." Jak snadno svět uvěří převtělovací lži. Osobně jsem jí věřil také. Vždyť to všechno znělo tak vědecky a o materialismu jsem si byl jistý, že je překo-

náný nesmysl. Jestliže je převtělování pravda, pak zvítězí každý z nás. To si právě ve své hříšnosti všichni přejeme. Nezáleží na tom, co jsme provedli, vždy máme novou evoluční šanci, a devoluční převtělování je pro západně smýšlející lidi stejně "orientální" jako peklo. Takže nashledanou na nirváně s Hitlerem, Stalinem a dalšími výtečníky.

Novověkisté často argumentují, že také bible učí převtělování. Jejich nejtypičtější argument je následující verš.

Cestou uviděli člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: "Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?" (J 9,1-2)

Novověkisté tvrdí, že bible učí, že zhřešiš-li v předešlém životě, můžeš se přístě narodit slepý. Ale Ježíš tuto převtělovací teorii vyvrátil okamžitě (J 9,3): "Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, je slepý, aby se v něm zjevily skutky Boží."

Ježíš jasně udal důvod jeho slepoty. Kdyby tyto verše dokazovaly převtělování, tak zároveň dokazují nespravedlivost karmy, protože ten člověk byl slepý, ačkoliv byl v předešlém životě bez hříchu. Židé se však ptali docela normálně. Hřích je dědičný z Adama na nás a z nás na naše děti, proto ta otázka - zhřešili jeho rodiče? No a člověk je hříšný od početí, už v matčině životě - v hříchu mne počala moje matka - člověk je tedy hříšný dřív, než vyjde z lůna na svět. Židé biblicky věřili, že člověk může hřešit už v matčině lůně před svým fyzickým narozením. Mormoni, kteří věří v duchovní předexistenci každého člověka, používají výše uvedený verš jako důkaz svého učení.

Novověkisté věřící v převtělování často tvrdí, že jsou ve spojení s dušemi

zemřelých, že s nimi hovoří, že jim mrtví nikdy nelžou a že jim sdělují jenom čistou pravdu. Novověkisté se často ozbrojují slovem "světlo". Zemřelí také prolétají tunelem světla. Novověká literatura se slovem "světlo" jenom hemží. Nezapomínejme, že Satan je bývalý Lucifer, což znamená světloňoš.

... vždyť sám Satan se převléká za anděla světla; není tedy nic překvapivého na tom, že se jeho služebníci převlékají za služebníky spravedlnosti a jejich konec bude jako jejich skutky. (2K 11,14-15)

Připomeňme si ještě jeden biblický verš, který úplně vyvrací převtělování.

A jako každý člověk jen jednou umírá a potom bude soud, tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých. (Žd 9,27-28)

Kdyby bible učila, že Kristus byl obětován opakovaně, tak by vlastně učila převtělování, protože opakovaná Kristova smrt by znázorňovala opakující se lidskou smrt.

RELATIVISMUS

Třetí Satanova lež: "**budete znát dobré i zlé**" je dnešní rozbujelý relativismus. Jinými slovy, "budete jako Bůh znát dobré i zlé", a tím pádem nemusíte brát ohledy na Boží názor, co se morálních otázek týče. Adam a Eva, a my s nimi, si dnes můžeme ustanovit jakákoliv morální pravidla. Jsme pány, kapitány a inženýry svých vlastních osudů. Pravda, i hříšný člověk má svědomí, které mu napoví, co je dobré a co je zlé. Hříšný člověk má i rozum a může zvážit svá rozhodnutí. Jenže pravdou zůstává, a mnoho lidí s ní nebude souhlasit, že bez biblického Božího návodu člověk nemá objektivní pevnou morální základnu. Že je dnes

a vlastně už od Adamových časů morálka nestálá, je zřejmé. Morálka je pro člověka subjektivní záležitost, tedy něco, co sídlí v nás a ne mimo nás. Satan nám slíbil, že budeme znát dobré i zlé.

Již jsme se zmínili, že člověk může rozumovat v rámci svého svědomí, ale kromě toho potřebuje vrchního soudce, který stojí mimo něj, a který je pro něj objektivní a absolutní. Bez absolutního morálního soudce, bez biblického Božího zákona může být morálně ospravedlněno i masové zplynování Židů. Relativismus byl a bude. V tomto století byl relativismus vyzdvižen ve fyzice a rychle přeseďlal i do myslí filosofů, vzdělavců i prostého lidu, a to právě v morální sféře. Na Západě začíná převládat názor: Co je pravda pro mne, nemusí být pravda pro tebe. Nemám k dispozici přesné statistiky, ale můžeme všeobecně říci, že víc než polovina západně smýšlejících lidí věří v relativní morálku. Znam to z diskusí především s mladými lidmi. Mladí na Západě nemají pevný nerelativní absolutní bod, na němž by stavěli. Zeptáte-li se dnes někoho, jaký má názor na užívání drog, dostanete obyčejně odpověď - to záleží na tom, z jakého hlediska to posuzujeme... A tato odpověď, nazírání na věci z různých úhlů, je pumpována do mladých lidí na všech vzdělávacích stupních. Byl bolševismus v našich zemích morálně spravedlivý? No to přece záleží, z jakého hlediska jej posuzujeme? Z hlediska bolševiků to byla prospěšná a morálně podložená pravda. Z hlediska většiny národa to byl nemorální systém a teror, protože bolševismus neprosplával většině národa.

A co třeba německý fašismus? Z hlediska osmdesáti miliónů Němců byl prospěšný. Vždyť měli zaměstna-

nost, zabezpečení, rekreaci a slib nadřazené vlády. Z hlediska nás, méněcenných?... Vše, co chci těmito příklady objasnit, je, že bez objektivní, nerelativistické morální základny, která sídlí mimo nás, lidstvo bude v budoucnosti vrávorat od fašismu k bolševismu a vším mezi tím. Historicky jen v těch zemích, kde do určité míry byla uznávána absolutní biblická morální základna za jakž takž pravdivou základnu, se dařilo lidštějším, tedy demokratičtějším systémům a to zase jen krátce. Historie zná z 99 % jen krutovlády, protože člověk čerpá morálku subjektivně ze sebe.

Dnes, kdy se dere do popředí Nový věk se svou panteistickou a reinkarnační vírou, můžeme očekávat jen geometrický skluz do relativistické morálky. Důvodů je mnoho. Filozofové a antropologové již dlouho prohlašují, že morálka stejně jako jazyk je v různých kulturách různě vyvinuta. Proto morálka Šuarů, lovců lebek v Ekvádoru, nebyla ani horší ani lepší než třeba morálka puritánů. Proto se bibličtí misionáři musí neustále potýkat s novověkými antropology, filozofy a moderními vědci, panteistickými zbožňovateli přírody, kteří chtějí zachovat stůj co stůj primitivním národům jejich ďábelskou morálku uřezávání hlav nebo zabíjení novorozených děvčátek. Ďábelskou morálku mají nejen primitivní kultury, ale i my. Vždyť bible učí, že Satan je vládce tohoto světa. Tito novověcí vzdělavci nám již po desetiletí namlouvají, že morálka musí být taková, aby byla přijatelná všem. Co je funkční dnes v určité zemi a národu, nemusí být funkční zitra. Morálka je tedy pohyblivá kterýmkoliv směrem. Potom může přijít silnější národ s nápadem, že by bylo přijatelnější, aby takové legrační národy, jako

třeba krymští Tataři, Slováci nebo Češi, vůbec neexistovaly. A ejhle, dnešní novověká filosofie gumové morálky ospravedlní na základě našeho názoru na kvalitu života, eliminaci jedinců, kteří jsou pro novou společnost nevhodní. Snadno přijmeme opatření populační kontroly, genetickou manipulaci, embryonální pokusy a euthanasii.

Filosofové a novověcí vědci si vymysleli tzv. situační etiku, která učí, že morálka nemůže být v každém případě objektivní. Morálka je prý určena momentální situací. Proto se nedivme, že tohle myšlení ve většině západních mozků přináší naprostou netečnost. Proto nám nikdo nepřispěchal na pomoc v r. 1968, proto se nikdo na Západě nepřetrhl, aby pomohl Kurdům, Baltským republikám a nechce zasáhnout v Jugoslávii. V dané situaci je přece naše reakce morální. Neškaredme se na Západ, vždyť materialistická dialektika napáchala v našich duších ještě větší škody. Třebaže relativismu v morální sféře věří kde kdo, tato víra nemůže být racionálně, tedy rozumově obhájena. Jestliže účel světí prostředky, jak všichni situacionisté věří, potom musíme najít a objevit nějaký objektivní účel, nějaký objektivní cíl, který ospravedlní a posvětlí prostředky. A protože člověk nemůže subjektivně v sobě ustanovit cíl a smysl, potom všechny jeho cíle jsou stejně subjektivně relativní jako jeho prostředky, kterými jich dosahuje. Ani jeden světský filosof dosud nevysvětlil a neobjevil smysl a cíl lidské existence. Člověk sám v sobě nemá jiný cíl než uspokojení svých pěti smyslů a marně doufá, že mu toto fyzické uspokojení objasní smysl života a přinese klid a mír do duše. V tomto hledání člověk používá všech prostředků,

aby dosáhl svých fyzických a mocenských cílů.

Cíl a smysl našeho bytí však existuje objektivně mimo nás z jednoho prostého důvodu. Účel výrobku je vždy stanoven výrobcem a nikdy nevězí ve výrobku samém. Proto i člověk, stejně jako výrobek, není svébytný. Kdybychom se stvořili sami, potom bychom si určili cíl a smysl života. Smysl naší existence není z nás, ale z našeho Stvořitele. Bez Stvořitele neznáme cíl, ani svůj smysl, a potom nemůžeme pravdivě znát ani morální zákony, které nejsou ničím jiným než prostředek, jak tohoto cíle dosáhnout. Jestliže je naším účelem porobit si souseda, aby nám sloužil, potom může být posvěcený prostředek i násilí. Jestliže je naším účelem a cílem intimní a duchovní spojení s naším Stvořitelem, potom posvěcený prostředek je ukřížovaný a vzkříšený Kristus, jenž stanoví naši objektivní, ne subjektivní morálku. Proto také snadno rozpoznáte věřícího od pobožného. Věřící mluví o Něm, o Bohu a co pro nás udělal a dělá. Pobožný hovoří o své denominační příslušnosti, o sobě, co udělal a dělá pro Boha, a vše ostatní se změnilo z objektivní na subjektivní. Boží objekt je absolutní, protože je svébytný. Lidský subjekt je vždy relativistický, protože sám o sobě nemá pevný, absolutní cíl.

Novověká teorie tvrdí, že každá morálka je dobrá, jen když je funkční. Čiňme cokoliv, hlavně když to subjektivně funguje. Když nám něco prospívá a dělá dobře, tak to musí být přece správné. Kolik křesťanů podleho transcendentní meditaci jenom proto, protože může snížit krevní tlak. Tohle však neznamená, že transcendentní meditace je dobrá jen proto, že funguje. Kolik

křesťanů praktikuje hypnosu? Kolik křesťanů se oddává transům, které hraničí se spiritismem, vyhánění dáblů, věštění, výkladu snů, rádobybožími proroctvími a pochybným zázrakům? Nový věk proniká do církve Ježíše Krista, přestože nás Ježíš jasně varoval:

Ne každý, kdo mi říká "Pane, Pane", vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: "Pane, Pane, což jsme ve Tvém jménu nepro-rokovali a ve Tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve Tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?" A tehdy jim prohlá-sím: "Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti" (bezzákonosti). (Mt 7,21-23)

Nový věk zní náramně. Nový věk je shovívavý a benevolentní. Nový věk hlásá soulad a harmonii mezi národy. Nový věk proklamuje mír a spravedlnost pro všechny. A toho všeho prý Nový věk dosáhne pohroužením se do hlubin duchovních sil vesmíru, aby člověk mohl objevit a prozkoumat svůj skrytý potenciál. Zní to vznešeně, ale Satanova lež a proroctví Adamovi a Evě zněly také tak, a kde jsme? Za maskou míru a lásky vězí úplný rozklad morálky. Nový věk otevřeně prohlašuje, že nemůže rozlišit mezi dobrem a zlem. Dobro a zlo jsou jen relativní pojmy, protože ve skutečnosti vůbec neexistují. Nový věk je ta nejkrutější a nejbar-baršnější filosofie, protože logicky nemůže odsoudit ani Stalina ani Hitlera. Bůh je v panteistickém hinduismu a Novém věku všechno, proto bůh a Satan představují jednotu. V křesťanství Bůh a Satan nemohou být totožní, protože bible učí, že Bůh stojí mimo a nad svým stvořením. V novověkém

relativismu bůh je Satan a Satan bůh. Záleží jen na tom, z kterého hlediska jej posuzujeme. Východní myšlení a tedy i novověké myšlení se vyznačují tím, že jsou vědomě iracionální, nesmyslné a nelogické. Jen proto, že nás novověké metody uspokojí, vůbec neznamená, že jsou správné. Úchylného požitkáře také uspokojí sexuální vražda, a přesto to neznamená, že jeho akt je správný. Satan nás láká různými prostředky, ale má vždy jeden cíl. Odvést pozornost od Boha k člověku.

Protože každý člověk, ať materialista či novověkista, byl stvořen k obrazu Božímu, tak je i pro ně nemyslitelné žít bez morálních hodnot. Nelogičnost vězí v tom, že nebibličtí věřící nemají své morální hodnoty ničím podepřené. Logické a úplné zavedení jejich víry do života by znamenalo to nejžhavější peklo již zde na zemi. Díky Bohu za jeho milost, za svědomí vložené do našeho srdce, které často přebíjí hrůzu toho, čemu začíná většina lidstva věřit. Přesto se obávám, že novověká filosofie bude stále více pronikat do každodenního života, že pozemské nejžhavější peklo a lidské utrpení je ještě před námi.

Panteismus, že vše je všechno, nám vnukl i vznešené politické cíle. Lidé prý mohou skrze svou duchovní evoluci zachránit sami sebe. Vyřešení světových krizí ve všech oblastech našeho jednání může být dosaženo pouze skrze jednotu a jednotné vědomí, že vše, ty jsi já a já jsem ty a všichni jsme bůh. Tento relativistický slepeneček navrhuje také jednotnou světovládu, aby odvrátila sebezničení lidstva. Novověkisté už mají svá přikázání sepsaná.

- pst -

(pokračování příště)

PODĚKOVÁNÍ VŠEM,

kteří jste od ledna podpořili tiskový fond časopisu Zápas o duši. Během prvních dvou měsíců se nám sešlo více než 600 příspěvků. Takové množství odpovědí nás zcela "paralyzovalo" a nebylo v našich silách jednotlivě poděkovat. Celá akce nás donutila, abychom všechny předchozí záznamy zanesli do počítače. Tím, že jste nám všichni jednotlivě procházeli znovu rukama, jsme si uvědomili vaši obětavost a věrnost.

Jen s vaší pomocí můžeme dobrou polovinu nákladu časopisu používat pro evangelizační účely. Pokud se stane, že od nás dostanete časopis "nedopatřením", vezte, že nás o zaslání někdo požádal. Vám, kterým finanční situace nedovoluje zaslat dobrovolný příspěvek, znovu opakujeme, že časopis obdržíte bez závazků s radostí jako dárek od těch, kteří vydávání časopisu právě pro tyto účely finančně podporují.

Čtenáři, kterým přestává sloužit zrak a nevidomí, budou mít k dispozici kazetu jednotlivých vydání časopisu k poslechu. Máte-li zájem, napište nám.

Vy, kteří marně sháníte starší čísla a jednotlivé články, které vás zaujaly, potěšíme zprávou, že se k některým tématům znovu vrátíme.

Co pro vás připravujeme? Dlouho očekávaná kniha "Nenasytí se oko viděním", první díl cestovních zážitků, které vycházely na pokračování, vyjde v tomto roce. Ve spolupráci s mnichovskými křesťany připravujeme zvláštní evangelizační číslo časopisu "Zápas o duši." Jeho náklad, pokud vše dopadne podle plánu, dosáhne výše 100.000 výtisků. Modlete se s námi,

aby tato společná akce přinesla mnoho Božího požehnání lidem, kteří jsou otevření přijmout Boží Dobrou novinu.

Co nového s vysíláním?

Po rozdělení našich států se situace ohledně přidělení vysílacích frekvencí pouze zkomplikovala. Česká Rada pro rozhlasové vysílání byla středem pozornosti po několik měsíců a nikdo z nás si netroufá odhadnout poločas rozpadu její životnosti. Změny v celé rozhlasové koncepci našich států plně vytížily kapacitu vysílače, o který jsme měli zájem. Protože žádáme o mezinárodní frekvence, rozhodlo se i ministerstvo zahraničí vstoupit do našeho jednání, ale dosud nemá patřičný úřad, který podobné žádosti ke schválení Rozhlasovou radou doporučí nebo zamítne. Tedy za Českou republiku jsme asi tam, kde jsme byli před rokem.

Každá špatná zpráva má však i dobrou novinu. Tím, že se veškeré krátkovlnné vysílání ze Slovenska přesunulo do Čech, je reálná naděje, že můžeme získat k pronájmu uvolněné kapacity na Slovensku.

Čtenářům na Slovensku: v současné době žádáme o registraci a poštovní povolení, založení bankovního spojení. Chceme být připraveni na každou alternativu.

BARTOŠOVI - jsou zatím "nezvěstní". Podle posledních zpráv byli v březnu zasaženi sněhovou bouří na východě Spojených států. Korespondence, která od vás přichází na jejich jméno k nám, zatím zůstává bez odpovědi. Těšíme se, až se objeví mezi námi. Čeká je tu mnoho práce. Prosíme, buďte trpěliví s veškerou korespondencí. Jak vidíte, sami nevíme kam dřív.

V Jeho službách vaši

Pavel a Klára Steigerovi

Otevřená listovní zásilka

Podávání novinových zásilek povoleno Jihomoravským ředitelstvím spojů v Brně č.j. P-3 - 17000-91 ze dne 8.2. 1991. Dohledací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6-91.

Odesílatel:

Zápas o duši -HCJB World Radio

U stadionu 379

595 01 Velká Bíteš

HCJB Dobrá novina, vysílání z Ekvádoru, můžete slyšet každý den ráno na krátkých vlnách: v létě v 7 hodin, v zimě v 6 hodin na kmitočtu 6205 kHz. Večer v létě v 19 hodin, v zimě v 18 hodin na kmitočtu 11530 kHz. TWR TIRANA - připravujeme pořad každé pondělí ve 21:45, střední vlny 1395 kHz.

ODESILATEL:

HCJB

MARIE KOTMELOVA
U STADIONU 487/B
CZ-41108 STETI

ZÁPAS O DUŠI vydávají Pavel a Klára Steigerovi, Rádiosíť a vydavatelství Zápas o duši - HCJB World Radio, P.O. Box 893, 763 26 Luhačovice. Vychází šestkrát do roka.

HCJB

WORLD
RADIO

Distribuční připomínky, objednávky časopisu, kazet s pořady HCJB, knihy Zápas o duši adresujte na Ing. Bohuslav Vlček, U stadionu 379, 595 01 Velká Bíteš.

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A" - název účtu: ZOD - HCJB World Radio, číslo účtu: Komerční banka Brno, 96538-621/0100.